

העלון מוקדש לרפוא"ש בדרכי נעם:
יוסף מרדכי בן תהילה שמחה הי"ו

המרכז

אי"ה
עלון שבועי בעניני הפרשה והיהדות,
יצא לאור ע"י ארגון תורה וחסד:

לערבות הדדית

גליון מס': 83. פרשת: תרומה. ג' אדר ה'תש"פ. (ע"ר)

זמני שבת קודש: תרומה.

כניסה יציאה ר"ת

ירושלים: 18:52 18:12 17:21

תל אביב: 18:49 18:10 17:18

חיפה: 18:50 18:10 17:18

בית שמש: 18:51 18:12 17:20

הזמנים עפ"י לוח אור החיים.

שו"ת כלכלי

מאת הרב אליהו אלקיים.

בשביל הנישואין

מאת הרב יעקב חבה.

'הפרוכת המטלטלת' סיפור לשבת.

העיקר היא 'נדבת הלב' ולא
התרומה עצמה

פניני אוה"ח.

הסגולה לשמירה בתרומת
המשכן

עלי עין.

ב"ה ג'מ"ז

דרכי זינים

בנשיאות הרב אייל עמרמי
שליט"א

להשאלת:

גמרות שוטנשטיין,

וספרי טוש"ע.

רח' נחום פינת מלכי-
ישראל, שכונת גאולה.

לפרטים:

פלי: 054-844-86-83

או בקו המידע:

079-53-23-549

ה'רגע המכריע'.

בדלת והוא ניגש לפתוח והוא רואה איזה גוי גבוה ושואל את הרב אם אפשר להיכנס. אמר לו הרב בבקשה היכנס. רציתי רק להודיע לך הודעה דחופה ביותר, אני עובד עם כל הגויים במאפיה והם מתכוננים במוצאי פסח להרעיל את כל הלחמים ולכן תעשה כחכמתך להציל את היהודים.

תודה רבה אמר הרב אבל מה הביאך הלום, אמר לו אני אותו ילד גוי שלפני עשרים שנה נתת לי את הכסף שנגנב ממני ולכן הרגשתי שאני חייב לך. והלך האיש הני"ל. והרב הכריז לכל היהודים לבוא לבית הכנסת הגדול כי יש דבר חשוב להודיע. והרב בחכמתו הרבה אמר לכל היהודים, תשמעו - השנה היה לנו טעות בחשבון ולכן אסור לאכול חמץ גם יום אחרי שביעי של פסח, וכן היה.

" אמר לו הרב אם אתה רוצה לראות איזה לחם הכינו לנו תתן לאחד מכלביך "

והגויים שראו שאף אחד לא קונה מהם לחם התלוננו למלך, והמלך קרא לרב היהודים ושאל אותו על כך, אמר לו הרב אם אתה רוצה לראות איזה לחם הכינו לנו תתן לאחד מכלביך שאתה לא צריך, ואיך שהכלב אכל את הלחם מיד צנח על הרצפה ומת. ואז הבין המלך ושם את כל האופים במאסר וליהודים היתה אורה ושמחה. ומזה אנו נלמד כמה צריך לעשות כל מעשה טוב ולברוח כמו מאש מכל עבירה. ואותיות חצי באמצע יש את האות צ ומסביבה חי ללמדך אם אתה צדיק אתה חי.

(ע"פ 'בים דרך')

קצת קצת וזמק

זכר את הרב

מוקדש לע"ג מור סבי: ר' יצחק בן דוד ויוכבד (המכונה סאק"י) שאוליין צ"ל יום פקודתו ו' באדר.

מבט מהפרשה:

הסתכלות לחיים מפרשת השבוע.

בפרשת השבוע העוסקת בכלי המשכן אנו רואים דבר מעניין שכל המדות של כלי המקדש יש בהם את החצי, ואומרים המפרשים ללמדך שאם אתה רוצה לקנות תורה אתה צריך לשבור את המדות הרעות ולהכניע את עצמך ולחשוב תמיד שאתה רק חצי, וכמו שאמרו בקידושין לעולם יראה אדם את עצמו חצי חייב וחציו זכאי, ולא רק את עצמו אלא גם את כל העולם כולו. ואם הוא עושה מצוה אחת אשריו שהכריע את עצמו ואת העולם כולו לכף זכות.

ואם עשה עבירה אחת אוי לו שהכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף חובה, ולהבדיל אלף אלפי הבדלות נגיד שיש משחק כדורגל על אליפות העולם, ונשאר עשר שניות למשחק. ואתה עכשיו בועט פנדל אם זה גול "זכיתם" באליפות העולם ואם לא, הפסדתם. איך אתה תבעט עם מחשבה או בלי מחשבה? כך צריך להתייחס לכל מעשה ולכל דיבור ולכל מחשבה וכמה פעמים ראינו שבגלל מעשה פגום שעשינו הפסדנו דברים חשובים, וכן ההיפך שנזחרנו יותר במצוה ופתאום ראינו איזה שכר בעולם הזה ובעולם הבא.

ומעשה ברבי יחזקאל לנדא [בעל הנודע ביהודה] שראה איזה ילד גוי הולך ובוכה. שאל אותו הרב למה אתה בוכה, ענה הילד אני כל בוקר אמי החורגת מעירה אותי לצאת לשוק למכור את כל הלחמים שהיא אפתה, והנה היום מכרתי את הכל אבל באו שני נערים וגנבו לי את כל הכסף, ואם אמי החורגת תראה שחזרתי בלי כסף היא תכה אותי מכות חזקות, ובטח גם לא אזכה לארוחת ערב, לכן אני מפחד לחזור הביתה.

קרא לו הרב לביתו נתן לו את סכום הכסף שנגנב לו והוסיף לו קצת שילך לאכול ושילחו לביתו. והנה כעבור עשרים שנה בערך, כליל הסדר הרב שומע דפיקות

ב"ה

מוצ"ק פרשת 'תרומה' סדר הלימוד מוקדש לע"ג:

המנוח: ר' שמעון בן ישעיהו ורחמה ז"ל.

יום השלושים י' אדר - נלב"ע י' בשבט התש"פ.

המנוח נפטר ללא ילדים ומצווה רבה ללמוד לע"ג.

באפשרותך להקדיש את הלימוד להצלחתך, או להבדיל לע"ג יקירך, חייג עכשיו: 052-7100-955.

הפרוכת המיטלטלת –
עד לגילוי כליל הפורים

בית הכנסת. הוא נוטל את הפרוכת לכיוון קיר המזרח של בית הכנסת ופורש אותה כדי למדוד ולחשב כיצד יתלנה בצורה הטובה ביותר. ואז -

בום! - שמע לפתע קול נפילה, הכוס שבידי האשה נשמטה מידיה והתנפצה על הרצפה, ואף האשה כמעט קרסה על הארץ. עיניה היו מבוהלות, מבטה התערפל, והרב רובינשטיין חש לעזרתה. 'מה קרה? מה קרה?' - שאל בבהלה, והאשה - נסערת, מבולבלת ונגרשת, אך בקושי מצליחה לפצות את פיה ולומר: 'אני לא מאמינה, אני לא מאמינה...' תוך שהיא מצביעה על הפרוכת...

הרב ביקש להרגיעה בכוס מים קרים, ואז, כששבה אליה רוחה, החלה לספר: 'הפרוכת אותה הרב מחזיק בידו, היא שלי. קניתי לבעלי לפני 35 שנה, הבאתי לו אותה במתנה. הנאצים ימ"ש הפרידו בינינו, מאז לא ראיתו...' - התייפחה האשה בכבי קורע לב. 'ועתה, עיניי הרואות את הפרוכת. שלוש האותיות באנגלית הרשומות למטה מעידות כאלפי עדים. הן אלו ראשי התבות של שמו של בעלי!'

האשה הוסיפה להתייפח בהתרגשות, מראה הזיכרון מן העבר הרחוק, זיכרון מבעלה האובד, הציף אותה בהתרגשות וסערה. הרב הציע לה לקחת את הפרוכת כמזכרת, אך האשה סירבה והסבירה: 'תישאר הפרוכת בבית הכנסת, עדות זיכרון אילמת, שיישאר בעולם זיכרון נצחי מבעלי!' - אמרה האשה והוסיפה: 'היה כדאי להפסיד את האוטובוס, בורא עולם הוביל לכך כדי שאזכה לראות מזכרת מבעלי הבלתי נשכח, כדי שאזכה לראות שנותר ממנו זיכרון בעולם!'

בינתיים חלף זמן ממושך, וגם האוטובוס הבא כבר חלף עבר. הרב רובינשטיין התנדב להסיע את האשה לביתה בניו ג'רזי, ובכך למעשה תם הסיפור, בחלקו הראשון בלבד. די לו לסיפור זה לו היה מסתיים כאן, בגילוי שמיי של השגחה פרטית מטלטלת, איך החמצת אוטובוס הובילה את האשה למזכרת מבעלה. אך לסיפור יש המשך, מסעיר ומרגש לא פחות:

כליל פורים בית הכנסת לבש חג. מאות יהודים מהסביבה התכנסו בו, חנכו אותו בשמחה. הרב רובינשטיין קרא את המגילה, ואחר כך חילק אוזני המן וכיבוד קל למשתתפים. עם תום המעמד ביקש לנעול את בית הכנסת, ואז הופתע לשמוע קול בכי נוגה עולה מאחד הספסלים.

הוא היסב את ראשו לאחור, והבחין ביהודי מבוגר, שיער שיבה מעטר את ראשו, היושב בפינת בית הכנסת ומתייפח בשקט. הרב התקרב אליו, הניח יד רכה על כתפו, ופנה אליו ברוך: 'רבי יהודי, הלא פורים היום. מה לך בוכה? מדוע אתה כה עצוב?' - שאל בדאגה.

להפתעתו הרבה, הזקן לא השיב, אלא החווה באצבעו על הפרוכת התלויה במזרח בית הכנסת. שוב הונפה אצבע אל הפרוכת, והרב רובינשטיין הצטרף ממש. 'מה קרה? זה קשור אליך?'
המשך בעמ' 4'

שלא הזלעפות שהחל לרדת בארצות הברית כשבועיים לפני פורים, איכזב עמוקות את הרב רובינשטיין. ככל שהשגל הלך ונערם, כך הלכה אכזבתו והעמיקה. הן אך לפני חודשים אחדים הגיע לשכונת 'ברונקס' שבמנהטן, כדי לחדש את פעילות בית הכנסת המקומי. כמה הון ומאמץ השקיע בשיפוץ, כמה דמים תרתי משמע הקריב כדי לחדש את תפארת בית הכנסת, ואילו שלג האיתנים הזה משבש את כל התוכניות...

מלכתחילה, תכנן לחנוך את בית הכנסת במעמד גדול ומפואר בליל פורים, אליו יזמין את כל מי שזיק יהודי עוד פועם בלבו. אך השגל הכבד הביא לסימני רטיבות קשים בכמה מקומות בבית הכנסת, ואף עובש החל לעלות בזוויות ההיכל. הוא המתין לשוך הסופה, ואז בדק ומצא כי עם רוב הנזקים ניתן איכשהו להסתדר, חוץ מכתם רטיבות אחד, גדול ורב מימדים, ש'התמקם' בדיוק מעל ארון הקודש, במרכז כותל המזרח...

'דווקא שם יהיה כתם כה מכוער?' - הרחר הרב רובינשטיין, 'איך אפשר? הלא אני מביא לכאן יהודים שכבר אינם צעירים, כאלה הזוכרים את בית הכנסת בתפארתו. לצידם, אני חפץ להביא גם צעירים אשר יתרשמו מהמעמד, וירצו לשוב ולפקוד את בית הכנסת. ובדיוק במרכז כותל המזרח ייתקלו עיני כולם בכתם עובש דוחה!? מה עושים?'

בדרכו הביתה, אפוף מחשבות אכזבה וכאב, עבר דרך שוק מקומי. בלי להבין למה וכלי לחשוב מדוע, הוא צועד פנימה, נסחף בהמון האדם המשייט בשוק ומחפש מציאות. לפתע, עיניו נתקלו בפרוכת כחולה ויפה, קטיפתית ומרהיבת עין. מגן דוד זהוב רקום באמצעה, פייטים אדומים וסגולים רקומים בצדיה, ובשוליה רשומות שלוש אותיות באנגלית: E.B.G.

הוא מביט בפרוכת, ולפתע עולה בו הברקה: ניתן לתלות את הפרוכת הזו על קיר המזרח של בית הכנסת, ובגודלה העצום - היא תצליח לכסות יפה את כתם הרטיבות, ואף תוסיף ליופיו והדרו של בית הכנסת, מבלי שאיש יידע שהיא נועדה לכסות על חרפה... הוא מיהר לרכוש את הפרוכת, ארז אותה יפה והניח ברכבו, ויצא לשוב לבית הכנסת כדי לתלותה במקום המיועד.

הוא מתניע את רכבו ויוצא לכביש המהיר, ואז בזוית עינו הוא מבחין באשה מבוגרת, שרצה בשארית כוחותיה אחר האוטובוס המוביל לניו ג'רזי, אך הנהג לא הבחין בה והפליג לדרכו. האשה נאנחה באכזבה רבה, רכסה היטב את כתפיה המעיל לאור הקור הנורא, ובצער מופגן התיישבה להמתין לאוטובוס הבא. כראות הרב רובינשטיין את המראה, הציע לה שתחת להמתין בקור כשעתיים - עד האוטובוס הבא, מוטב תעשה אם תבוא עמו לבית הכנסת הסמוך, בו תוכל לנוח.

הרב רובינשטיין מגיע לבית הכנסת, מראה לאשה היכן תוכל לשתות ולנוח, ושם לרכבו להוציא את הפרוכת שקנה על מנת לתלותה בקיר המזרח של

'העיקר היא 'נדבת הלב'
'ולא ה'תרומה' עצמה'

פניני אור החיים:

מתורתו של רבנו הק'
ר' חיים בן עטר זיע"א

הראשונה המוזכרת בפסוק, מדברת בסוג תרומה שבאה בכפייה, וכלשון הפסוק 'ויקחו לי תרומה' לשון לקיחה, שלוקחים בכח ובכפייה, והיא נקראת 'תרומה' ולא נקראת 'תרומתי',

לעומת זאת יש סוג אחר של תרומה, והיא 'מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי' והיא התרומה שבאה מנדבת הלב בלי כפייה, והיא ראוייה להיקרא 'תרומתי' שזוהי התרומה שהקדוש ברוך הוא חפץ בה, ולכן נקראת אותה התרומה בתורה, 'תרומתי'.

[אור החיים תרומה פרק כ"ה פסוק ב']

'דָּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לִבּוֹ תִקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי'

ומעיר רבינו האור החיים הקדוש שתי הערות בפסוק הזה.

א'. שיש כאן בפסוק כפל לשון, בתחילה כתוב 'ויקחו לי תרומה', ואחר כך שוב כתוב 'תקחו את תרומתי'???

ב'. מדוע שינה הפסוק את לשונו, שבתחילה הזכיר הפסוק 'תרומה' ולאחר מכן שינה ואמר 'תרומתי'???

ומבאר רבינו הקדוש שהפסוק מדבר בשתי סוגי תרומות, התרומה

לבריאות והצלחה:

דוד ראובן בן נלי נעכא. רבקה אפרת בת שרה. אברהם בן דליה. יוסף אברהם בן טובה. יעל בת בתייה. נועה בת מזל פורטונה, - לזיווג הגון. דניאל בן מהין, אסתר בת יעל. - לרפוא"ש, וזש"ק. אסתר הדסה בת אילנה. נועה בת אסתר הדסה. בת ציון אביגיל בת סימה יוכבד. אליה שאול בן מיטל. אייל אליה בן אילנה. סימה יוכבד בת רות סולטנה יהודית. שירלי בת דינה. ליאון בן אסתר.

לע"נ: מורנו ורבנו הגאון הגדול הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה. יהודה בן אסתר. ברוך פרג' בן יצחק ומרים. עזת אסתר בת מרים. בוריה בוריס בן ספירה.

משכיר שאמר לשוכר 'עזוב לי את הדירה'

שו"ת כלכלי:

ניתוח מקרים בדיני ממונות מאת הרב אליהו אלקיים שליט"א

מעשה בשי בעל דירה להשכרה, אשר האיש ששוכרה החליט בתוך תקופת השכירות כי ברצונו לצאת מהדירה. אולם שי סירב לתת לו לעזוב ללא תשלום חודשיים מקדמה באם לא ימצא דיירים אחרים, כפי החתום בחוזה.

השוכר התחמם החליט לגרום לשי שמעצמו יתן לו לעזוב את הדירה. ובשיטתיות, בכל יום, באותה שעה, היה מתקשר להתלונן על מוצר חשמלי אחר שמקולקל, על צנרת לקויה, על נמלים, תיקנים, עכברים, ציפורים וכו'...

עד שיום אחד שי ברוב כעסו אמר לו: "אלה כבר!!! תעוף לי כבר מהדירה".

למשמע דברים אלה שמח השוכר והתחיל לארוז את מטלטליו.

שי שראה כך, אמר לו שאינו נותן לו 2 צ'קים עבור חודשיים, עד שימצא דיירים אחרים. אולם השוכר התעקש ששי מחל לו על שכירות הדירה, שהרי אמר לו במפורש לעזוב את הדירה.

שאלת השאלה, האם בגערת שי על השוכר שיעוף לו מהדירה, מחל הוא על הכל, ואין הוא יכול לגבות תשלום עבור חודשיים מראש?

תשובה: יכול שי לגבות את דמי החודשיים הבאים, ובאמירתו "תעוף לי כבר מהדירה" כלל לא מחל על דמי השכירות, רק שביקש שכבר יצא וישלם שכירות. - אולם אם היה אומר לו "תעוף כבר מהדירה ואתה פטור מהשכירות" (נחלקו בזה הפוסקים, ואמרינן קים ליה למוחזק) - אם הצ'ק נמצא אצל המשכיר יכול הוא לגבות השכירות. ורק אם לא נתן לו צ'קים מראש - יכול השוכר לומר קים לי כפוסקים הפוטרים אותו.

נימוק ההלכה: עי' בקצות החושן (חו"מ סי' שטז סעי' א' ס"ק ג') דס"ל דכשאמר המשכיר לשוכר תריק [צא] מהבית - אין השוכר נפטר בזה.

אך אם א"ל בעה"ב לשוכר צא והניחו ואתה פטור משכירותו - נחלקו בזה הפוסקים, לקצוה"ח דרכי נועם: חייב השוכר. ואילו למוהראנ"ת: נפטר השוכר בדיבור בעלמא.

אין לדמות הלכות למקרים דומים, ניתן לפנות לכותב השו"ת, הרב אליהו אלקיים שליט"א, במספר הטלפון: 054-846-8383.
(הרב מכהן כמו"צ בהלכות נדה מבית ההוראה 'אפיקי מים' מחבר סדרת 'חלקת אליהו' - קונטרסי הכנה למבחני הרבנות הראשית). כמו"כ ניתן להשיג במספר זה את ספרי הרב במחיר מסובסד.

"ופניהם איש אל אחיו"
(פרק כ"ה פסוק כ')

בקייער:

חידוש קצר לשולחן השבת.

הגמרא (בבא בתרא, דף צ"ט עמוד א') מציינת את הסתירה בין הפסוקים בעניינם של הכרובים. בפרשתנו נאמר 'ופניהם איש אל אחיו', ואילו בבבא (דברי הימים ב', פרק ג' פסוק י"ג) נאמר 'ופניהם לבית'.

ומתרתת הגמרא, כאן בזמן שישאר עושין רצונו של מקום - על התקופה ההיא נאמר 'ופניהם איש אל אחיו', וכאן בזמן שאין ישראל עושין רצונו של מקום - ואז נאמר 'ופניהם לבית'. ללמדנו שאם רוצה אדם לעשות רצונו של מקום, צריך הוא שפניו יהיו אל אחיו, עליו לדאוג לזולתו, ולגרום לכך שגם הוא ילמד תורה. ברם, אם דואג רק לעצמו, ופניו לבית שלו, סימן יש בכך שאינו עושה רצונו של מקום.

(עלינו לשבח.)

הרב יעקב חבה שליט"א - מדריך חתנים מוסמך.
יעוץ - הלכות - הנהגות - הדרכה מעשית.
ליעוץ טלפוני (ללא תשלום) חייגו: 054-846-8927

לאור פניות שהגיעו בתגובה לפינה הקודמת נוסף ונבחר מספר דברים:
ברור לכל בר דעת שכמעט ואין סיכוי שבת זוג תפרגן ותיתן לבעלה כל מה שהוא צריך - אם הוא לא יודע להעריך אותה, לפרגן לה, וגם להתאמץ למענה. לכן ברור שתנאי ראשון - בכל מצב שהוא - שהגבר יהיה כזה שיוודע לצאת מהאגו שלו ולפרגן, ולחשוב על צרכיה של אשתו.

יחד עם זאת ברור שאשה [וכן להיפרך] איננה מלאך ולא יודעת הצפונות שבליבו של בעלה, ולכן, אם הבעל לא ידע להציג אותם בפניה בעת הצורך, ולהצביע לה על מאמציו למענה בכל מיני תחומים, ייתכן שהיא פשוט לא תדע שהוא התאמץ למענה! וכן אם לא יתרגל שיחה ותקשורת פתוחה

תרומת המשכן - ההגנה הגדולה

בן פורת עלי עין:
עין הרע וסגולות במקורות חז"ל.

שבת שלום אחים יקרים פרשתנו פרשת תרומה העוסקת בבניית המשכן וכליו.

בפרשה אנו רואים רמז חשוב לדברי חז"ל שבכוח התרומה ובנין המשכן וכליו עם ישראל מקבל הגנה מכל מני כוחות חיצוניים כמו שכתבנו מספר פעמים בפינה זו. על צבע התכלת את מאמר הזהר הקדוש שצבע זה מבטל עין הרע של העליונים שמתקנאים בעם ישראל ויש לנו בזה רמז יפה בפסוק במילה "פרכת" שעולה בגמטריא = 700 = "פרך עין רע" - מלשון ביטול עין הרע.

ו'תרומה' (651-) ש'עם ישראל' (651-) נותן למשכן או בכלליות בזה זוכים אנו ל'אוישר והצלחה' (651) ובזה מבטל ומפסיק מעליו הנותן "תרומה" עין הרע שזה גם 'הופסק עין רע' (651-) וזוכה לניסים.

כמובן שיש עניין לתת צדקה תמיד אך הזמנים המיוחדים הם זמני הניסים - חנוכה ופורים ובה זוכים אנו לניסים ונרמז גם בגמטריא "תרומה" יוצא גם "נס חנוכה ונס פורים" (651-) וכמו שחז"ל אומרים שתרומה זה אותיות תורה מ' שעל ידי זה זוכים לתורה והבנת התורה וסתר תורה שנתנה למשה בהיותו בהר מ' יום.

יהי רצון שנזכה לרוממות המצוות בגאולה האמיתית והשלמה אמן.

שבת שלום ומבורך, שפע עד בלי די, אמן.

ניתן להעביר שאלות לפינה זו בטלפון: 02-5-696-515 שלוחה 3 ולאחמ"כ 2. ואנו נשתדל להתייחס לכך במדורים הבאים.

בסיעתא דשמיא

איכוביקם הצינן או
ההצלחה האופן
כאלי?

חסיס?
חסיס?

חסיס?
חסיס?

לחוצאג עיין הכל האופנה ע"פ מקורו חז"ל
חייג: 052-7100-955
ובעז"ה נהגש האשורו טובו

אינדיאני (כנס לבית קפה).
הקופאית: לקחת או לשבת?
אינדיאני! לקחת לשבת

בשביל הנישואין:

הכנה לנישואין והנהגת הבית מאת הרב יעקב חבה שליט"א

אנו לא מלאכים
ולא נביאים

לדבר את אשר על ליבו, את המעיק לו או את מגבלותיו וצרכיו - גם אז אין לו לצפות שהיא תדע זאת מעצמה בלי שהוא ישתף אותה, וממילא אין לו לתמוה 'למה היא לא מעריכה את מה שאני מתאמץ למענה' - כי מי אמר לך שהיא יודעת שהתאמצת למענה? וכן אין לו לתמוה 'למה היא לא מתחשבת בי' - מאיפה היא יודעת שכעת אתה נדרש להתחשבות? לכן על בסיס התנאי הראשון שהוא ידע לפרגן, להעניק ולהתאמץ, יש להוסיף גם את החובה לשתף ולדבר פתוח ומשוחרר, בצורה ובזמנים כך שניתן לשני את האפשרות לשמוע ולקבל, כפי שנרחיב בהמשך.
בברכת שבת שלום ושלוה בית מבורך.

חידה של פרשה:

חידה לפרשה עפ"י רש"י והפסוקים.
בערכת הרב ישראל בראורין שליט"א.

בין הפותרים נכונה תערך הגרלה על:
**קו נייד כשר
למשך 3 חודשים.**

פתרונות ניתן לשלוח עד ליום רביעי.

במייל: ALONHLH@gmail.com או בטלפון: 02-5-696-515.

בעמדות "גדרים פלוס": באמצעות "שלח הודעה".

יש להשאיר תשובה מלאה בצירוף שם הפותר, והיכן קיבלתם את העלון.

למי התכוונת התורה, לומר שהם כמקדימים
לפרוץ טרם תתזלף העונתה.
הלככלים המיועדים לשתייה.
הלכאביוזרי תפירה או לכשוכני עציץ וג'נה.
הידעת באיזו קושיא מתמקדת הוזידה אשר
לא נפתרה ונשארה בעינה.

בהצלחה!!!

החידה מפרשת יתרו:

זה הכלי הוא אבר ועל פי המדרש מהעשירי נותר.
והוא מההר בארץ לההר שבמדבר.
ופרסם מה שנאסר לשעה ולאחר הותר.
אלו הם דברי רש"י במעמד הנשגב והנורא.
והקשה, נושא כליו מברא בטוב טעם על פי האות שבראש המילה.
על פי הנתון, הבא נא לחידה זו את פתרונה.

הזוכה:

**יעקב לוי הי"ו.
- ביתר עלית**

פתרון החידה לפרשת יתרו:

(שמות פרק י"ט פסוק י"ג רש"י ועיקר שפתי חכמים)

היובל: הוא שופר של איל, שכן בערביא קורין לדכרא יובלא. ושופר של
אילו של יצחק היה.
ומבאר העיקר שפתי חכמים שרש"י למד שזה אילו של יצחק מה'
הידיעה שבראש המילה 'היובל'

המשך סיפור לשבת מעמ' 2

'זה שלי!' - הזדעק הזקן - 'זה לא קשור אליי, זה שלי ממש! רעייתי עליה
השלום קנתה לי את הפרוכת הזו לפני 35 שנה, כשאישי לא העלה בדעתו כי
הצורר הנאצי ימ"ש יפריד בינינו לעולם!'

הרב רובינשטיין החל לרעוד. הוא חש בעוצמה את משק כנפי ההיסטוריה,
סגירת המעגל נראתה קרובה מתמיד. 'אני לא מאמין, זה לא יתכן' - לחש
לזקן בהתרגשות, 'זה פשוט לא יתכן!'

'מה לא יתכן פה?' - שאל הזקן. 'זה שלי. חרוטים על הפרוכת ראשי התבות
של שמי. אשתי קנתה לי את זה במתנה!'

'זה מעניין...', אמר הרב, 'בדיק שבוע שעבר התעניין מישהו בפרוכת. תרצה
לפגוש אותו?' - שאל את הזקן שהשיב בחיוב. וכך, בעיצומו של ליל פורים
חורפי, בכביש המוביל לניו ג'רזי, נסעה שוב מכוניתו של הרב בדרכה לאותה
כתובת בה ביקר אך לפני שבוע. לבו פעם בעוז, מחשבותיו נשאוהו לאפיקים
דמיוניים למחצה, אך הוא השתדל לנהוג בזהירות, למרות הצמרמורת שחש
בכל חלקי גופו.

כשהגיע לכתובת, ביקש מהזקן להמתין ברכב, ונקש בדלתה של האשה. היא
פתחה לו את הדלת בהפתעה מוחלטת, היטב זכרה עדיין את דמותו ולא
הבינה מה הביא אותו אליה שוב. 'תשבי בבקשה ותחכי לך כוס מים', פתח
הרב את ביקורו בביתה, 'יתכן שאת עומדת בפני תגלית מרגשת!'

ואז לאט לאט, עקב בצד אגודל, החל הרב לספר כי מישהו הגיע לבית הכנסת
והתעניין בפרוכת. הוא החל להסביר כי הלה נראה בן גילה, ויתכן שמדובר
במי מקרובי משפחתה או משפחתו של בעלה, או אולי - הניח הנחה 'מוגזמת'
- אולי זה הבעל האובד בכבודו ובעצמו. האשה נזעקה וביקשה לפוגשו, ואז
יצא אליו הרב וביקש ממנו להיכנס הביתה...

'משה!' - זעקה האשה ברגע שהבחינה בדמותו. 'בלה!' - זעק הוא לעברה -
השניים התייפחו בדמעות, בכי תמרורים. 32 שנים חלפו מאז נפגשו באחרונה,
שניהם היו בטוחים כי בן הזוג עלה על המוקד, מסר נפשו על קידוש ה'. הם
כמעט התעלפו כשהבחינו זה בזו, והרב רובינשטיין הרגיש שזה לא בסדר
שהוא מפריע לרגע המרגש, המטלטל והמסעיר, אם לא שעליו לעמוד ולוודא
כי ההתרגשות אינה מסכנת אותם...

וכך, שלג מעצבן, טיול מיותר בשוק והחמצת אוטובוס לניו ג'רזי, הפכו
למניעים של איחוד משפחה. לא יאומן כי יוספר, איך מסובב כל הסיבות, בורא
עולם המשגיח ומנחה את העולם, צירף מקרה של שלג יוצא דופן, קניה מוזרה
בשוק מוזר עוד יותר, ואיחור אוטובוס מצער - לכדי תגלית של בני זוג זה לזה,
לאחר 32 שנות פרידה... (הרב אשר קובלסקי - אור דוד, ע"פ 'אמונה שלימה')

נהנים מהעלון? רוצים לקבל אותו מידי שבוע ישירות
לתיבת המייל שלכם?
שלחו בקשת הצטרפות ל: ALONHLH@GMAIL.COM
והעלון בעז"ה אצלכם במייל מידי שבוע.

מה עושים כשקשה

" וְרָאָה וַעֲשֵׂה בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר אִתָּה מְרָאָה בְּהָר" (כ"ה, מ)
פרש רש"י: מגיד שנתקשה משה במעשה הפנורה, עד שֶהֲרָאָה
לוֹ הַקֶּבֶ"ה פְּנֹרָה שֶׁל אֵשׁ.
ומה ראו להגיד ולהשמיענו דבר זה? ללמדך:
א - שגם משה רבנו, אבי הנביאים, יכול להתקשות בלמודו
ולהתקל בקשיים בעבודת ה'. ולא צריך להבהל או להרגיש
נחות, מרחק או לא יצלח בשל כך, שכל ההתחלות קשות,
ולכל דבר טוב יש מניעות והפרעות.
ב - שגם אם קשה, צריך להמשיך ולהתאמץ, עד שלבסוף
הקב"ה בכבודו ובעצמו יסיע ויראה לך את הדרך הנכונה. אם
רק תתעקש, ולא תתיאש, סוף הכבוד לבא, כי לא יטש ה' עמו
ונחלתו לא יעזב. (ע"פ דובק שפתי ישנים)

רב קווי: 1599-578-946
בני ברק: ר' עקיבא 52 בפסאג' | ירושלים | אלעד | ביתר עלית
מודיעין עלית | בית שמש | אשדוד | נתיבות | חיפה

ניתן לתרום בכל עמדות

הדפסה והפצה:

העלון יוצא לאור בסיעתא דשמיא ע"י ארגון תורה וחסד:

"המרכז לערכות הדדית" 580646396 (ע"ר). רח' חנה 1. ירושלים.

טלפון: 052-7100-955 / 02-5-696-515. מייל: HLA580646396@gmail.com

פרטי חשבון: בנק דיסקונט-11 סניף: 64, מ"ח: 155024.

שלוחה: 6500. ע"ש המרכז לערכות הדדית mediabar99@gmail.com